

att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke rust- och rotehållare måtte kunna befrias från skyldigheten att bekosta såväl soldatens sjukvård som de af honom använda medikament, samt att det måtte bekostas af soldaten sjelf; dock att, om sjuk- och läkarevård för honom skulle behöfvas på hospital, den der måtte vara fri.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 28 januari 1892.

Gustaf Anderson.

Häri instämma:

C. J. Jakobson.

J. Ericsson.

Oscar Larsson.

N:o 84.

Af herr **E. Olsson** i Kyrkebol, om anslag till inrättande af en ny provinsialläkaretjenst inom Vermlands län.

Jösse härad af Vermlands län med en folkmängd af öfver 30,000 invånare, fördelade på en ytvidd af omkring 20 kvadratmil, utgör för närvarande ett provinsialläkaredistrikt med en enda derinom stationerad läkare. Det tyckes således nästan falla af sig sjelf, att läkarevården inom detta vidsträckta område icke kan vara ordnad på ett tillfredsställande

sätt, då afståndet till läkarens bostad för de i nordliga delarne af häradet invid norska gränsen belägna kommunerna växlar mellan fyra och åtta mil, hvartill kommer att vägarne, der sådana verkligen finnas, i allmänhet befinna sig i ett högst otillfredsställande skick, hvarigenom svårigheterna att vid inträffande sjukdomsfall uppsöka den aflägsset boende läkaren blifva nästan oöfvervinneliga.

Detta och åtskilliga andra omständigheter i förening med trägna uppmaningar från kommunalstämmorna i Gunnarskogs, Gräsmarks, Bogens, Lekvattnets och Magneslags socknar, omfattande en folkmängd af öfver 12,000 personer, föranleda mig att hos Riksdagen framhålla ortens önskan om undanröjande af de svåraste olägenheterna i berörda hänseende genom inrättande af ett nytt provinsialläkaredistrikt af nyssnämnda församlingar med bostad för läkaren vid Fredros bruk.

Ifrågavarande bygd, som är belägen längs norska gränsen och delvis känd under benämning »finnskogarne», är i allmänhet fattig, och dess oförmåga att, utöfver tryckande fattigvårdstunga och fyllandet af öfriga kommunala behof, offra något för vinnande af en förbättrad helso- och sjukvård, är alldeles gifven, hvadan någon annan utväg icke finnes öfrig, än att staten träder emellan i förenämnda hänseende.

Det är med anledning af dessa nu angifna förhållanden som jag vördsamst hemställer,

att Riksdagen måtte bevilja anslag till enahanda belopp i lön och tjenstgöringspenningar, som finnas angifna i kongl. kungörelsen angående ny reglering af provinsialläkarestaten den 31 oktober 1890, för ett nytt provinsialläkaredistrikt inom Vermlands län, omfattande Gunnarskogs, Gräsmarks, Bogens, Lekvattnets och Magneslags församlingar derstädes.

Stockholm den 29 januari 1892.

Emil Olsson
i Kyrkebol.
